

[Bækgaard.]

Et importstop for foderkorn kan sikkert under de nuværende forhold være rigtigt, og det er vel et spørgsmål, om ikke milo-corn også bør inddrages under bestemmelserne, da overdreven fodring med denne korn-art kan medføre uheldig kvalitet i bacon-produktionen.

Lovforslaget om en rapsordning kan mit parti tilslutte sig.

Til sidst vil jeg sammenfattende sige, at efter de uafhængiges formening har landbrugslovgivningen et for kort sigte. For det første gælder dette de eksisterende jordlove, idet sammenlægning m. m. forsinkes i mindst 6 måneder ved ansøgning gennem landinspektør, jordlovsudvalg, fredningsnævn m. m., ligesom rammerne for f. eks. sammenlægning og samdrift er alt for snævre og små. Vi har flere gange tidligere sagt, at dette arbejde bør decentraliseres og afgørelsen lægges ud til lokale jordnævn. Men det gælder endvidere og i lige så høj grad de lovforslag, vi behandler her. Skal vi bevare dansk landbrug som det valuta-skabende erhverv, det er, må der en eksport- eller produktionspræmiering til, og der må etableres låneforanstaltninger, så de unge i landbruget genvinder troen på erhvervets fremtid.

I mit parti vil vi gerne medvirke til en sådan lovgivning, og da der i disse lovforslag er ændringer, som vi anser for at gå i den retning, vi ønsker, vil vi med interesse følge udvalgsarbejdet.

Men vi vil til allersidst slå fast, at så længe man pålægger landbruget stadig stigende produktionsomkostninger, som erhvervet ikke kån få dækning for på eksport-markederne, og så længe man ikke vil gennemføre en langsigtet, produktionsfremmen-de landbrugslovgivning, må det øvrige samfund være indforstået med, at det må yde kompensation for de landbruget af samfundet påførte omkostninger, ikke alene for landbrugets skyld, men for hele samfundets skyld, og her er ikke tale om noget i retning af socialhjælp, nej, her er tale om en

samfunds-nødvendig handling og et forsøg på at gøre begået uret mod landbruget god igen.

Jens Peter Jensen (Sorø Amt): Jeg ønsker allerede her ved første behandling at gøre et par bemærkninger til den højt-ærede landbrugsministers forslag til lov om afsætning af landbrugsvarer m. m.

Først vil jeg udtale min tilfredshed med, at ejendoms- og kotilskuddet er blevet konverteret til en forbedring af mælkeprisen. Der er jo dog mere perspektiv i at give tilskud til en ko, der giver mælk, megen mælk og god mælk, end til en gold ko, der måske ikke engang eksisterer. Så vidt, så godt.

Men jeg er meget betænkelig ved den nye § 5, som den højtærede landbrugsminister har indsat i lovforslaget. Efter denne paragraf kan der, hvis den vedtages, opkræves en afgift på al sødmælk,

„der af mejerier, mælkekondenseringsfabrikker og lignende virksomheder indvejes direkte fra mælkeproducenter, og/eller en afgift på mælk eller smørfedt, der anvendes til fremstilling af smør, ost eller mælkekonserves.“

Sådanne afgifter skal efter fradrag af administrationsomkostninger anvendes til prisudligning og markedspleje.

Det lyder jo meget fornuftigt, men det kan få nogle mærkelige konsekvenser. Man kan jo komme ud for, at kvantumsrabat, der ydes efter dispositionsfonden f. eks. til eksport af ost eller mælkekonserves, bliver gjort illusorisk gennem opkrævning af mælkeafgiften. Derfor tror jeg, det vil være bedst, at man forøger dispositionsfondens midler, således at man herigennem kan gennemføre en vis markedspleje også på mejeri-brugets område, og således at vi helt kan undvære den foreslåede § 5.

Man må jo også være klar over, at en afgiftsordning som den foreslåede kan gøre det vanskeligt for ikke at sige umuligt for osterier og mælkekonservesfabrikker overhovedet at disponere. Den højtærede landbrugsminister siger i sine bemærkninger